

РЕШЕНИЕ

№ 8100

гр. София, 18.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Цветанка Митакева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9328** по описа за **2013** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

С решение от 28.06.2013г. по НАХД № 11272 по описа за 2012г. Софийски районен съд, НК, 122^{рн} състав е отменено Наказателно постановление № 11010755/28.05.2012г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция – [населено място], с което на В. С. У. за нарушение на чл.16, ал.8 вр. с чл.14, ал.1, т.2, вр. с чл.3, ал.1, т.1 вр. с чл. 7, т.3 и чл.8, ал.2 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/ му е било наложено наказание „глоба” в размер на 3000 /три хиляди/ лв., поради изтекла абсолютна давност за преследване на деянието.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от Г. Д. - Директор на АДФИ, с адрес: [населено място], [улица], в която се навеждат доводи за нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал.1, т.1 Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/. Навежда доводи за неправилност на приложението на чл. 81, ал. 3, вр. чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, тъй като институтът на давността, включително и на абсолютната давност, уреден в НК бил неприложим в административнонаказателния процес. Твърди, че в конкретния случай не следва да се прилага института на абсолютната давност, тъй като в ЗАНН не съществува празнота, а механичното прилагане на тригодишната абсолютна погасителна давност би обезсмислила удължените срокове по чл.34 ал.2 от ЗАНН и по специалния закон за съставянето на актове за установяване на административни нарушения и издаване на

наказателните постановления за нарушения на ЗОП. Моли решението да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

Ответникът по касация - В. С. У. чрез адв. Д.А. в законоустановения срок е подал писмен отговор по жалбата, в който оспорва същата като неоснователна с мотиви подробно изложени в отговора. Моли съда да остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

В съдебно заседание касаторът редовно призован не изпраща процесуален представител.

Ответникът по касационната жалба се представлява от адв. А., която оспорва касационната жалба и моли същата да се остави без уважение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата, моли решението на СРС да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и обсъди оплакванията в жалбата, с оглед проверката по чл.218 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в законния срок, от надлежна страна, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна, поради следното:

С решение от 28.06.2013 г. постановено по н.а.х.д. № 11272 по описа за 2012 г. на СРС, НО, 122^{ри} състав, съдът е отменил НП № 11010755 от 28.05.2012 г. издадено от директора на АДФИ, с което на основание чл. 129, ал. 1 от ЗОП при условията на чл.3, ал.1 от ЗАНН и чл. 53, ал.2 от ЗАНН и заповед № ЗМФ – 959/03.08.2010 г. на министъра на финансите на В. С. У. е наложено административно наказание – глоба в размер на 3 000 лв. за извършено административно нарушение по чл. 16, ал.8 вр. с чл. 14, ал.1, т.2, вр. с чл. 3, ал.1, т.1 вр. с чл.7, т.3 и чл.8, ал.2 от ЗОП като е приел, че е изтекла абсолютната давност за преследване на деянието. За да отмени НП, поради изтекла абсолютна давност, СРС е приел, че деянието е извършено на 03.06.2009 г., поради което към датата на постановяване на решението 28.06.2013г. е настъпила предвидената абсолютна давност от 3 години приложима по чл.81, ал.3 вр. с чл.80, ал.1 т.5 от НК, приложим по силата на чл. 11 от ЗАНН. При пълно и вярно установена фактическа обстановка съдът е направил правилни изводи.

От друга страна с касационната жалба не се оспорва датата на нарушението, но се визира, че чл.127, ал.1 от ЗОП, който предвижда изключение от принципа за абсолютната давност, доколкото позволява актът за установяване на административно нарушение да бъде съставен до три години от извършването му. Оспорва се прилагането на института на давността по НК, като се визира, че препращането към НК с чл.11 от ЗАНН е лимитирано.

В ЗАНН няма предвидена абсолютна давност за изключване на административно-наказателното преследване, която да е основание за прекратяване на административно-наказателното производство, независимо от спирането и прекъсването на давността, подобно на регламентираната изрично в чл.80, ал.1 вр. с чл.81, ал.3 от НК - давност. Недопустимо е за престъпления да има абсолютна давност, а за нарушения, които са постъпки с по-ниска степен на обществена опасност - да няма давност. Практиката на всички касационни състави по посочения въпрос – дали се прилага НК в частност чл.81, ал.3 вр. с чл.80, ал.1, т.5 от НК /редакция преди

изменението с ДВ бр.26/2010г./ за абсолютната давност е категорична и непротиворечива, тъй като становището е, че се касае за основен принцип в правото, който следва да бъде прилаган и с който следва да е съобразен вкл. ЗОП.

С оглед гореизложеното, решението на СРС е правилно и законосъобразно и като такова следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София-град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.06.2013г. по НАХД № 11272 по описа за 2012г. на Софийски районен съд, НК, 122^{РМ} състав, с което е отменено Наказателно постановление № № 11010755/28.05.2012г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция – [населено място].

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.